بسم الله الرحمن الرحيم

Bombardımandan Kaçtılar, Ancak Kumlara Gömüldüler!

Gazze'de ölüm artık bir füzeye ya da top mermisine ihtiyaç duymuyor; zira bombardımandan kurtulup bir çadıra sığınan kişi, barınağını sular altında bırakan yağmurlar, kemiklerine kadar işleyen soğuk, başına düşen molozlar ve çöken kumların altında kalma tehlikesi.

Son günlerde Deyr el-Belah'ta yerinden edilmiş kişilerin kaldığı çadırların üzerine bir kum kütlesinin çökmesi ve aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu can kayıplarının yaşandığının bildirilmesi, olayın kendisini aşan başka bir trajediyi ortaya koymaktadır. Nitekim felaket, dünyanın dört bir yanında meydana gelen hava koşulları değildir; aksine yıkımın, yerinden edilmenin, güvenli bir barınağın yokluğunun ve kurtarma imkânlarının yetersizliğinin ortaya çıkardığı son derece kırılgan insani bir gerçekliktir.

Geçici bir sığınak olması gereken çadır, artık asgari düzeyde bile koruma sağlayamayan bir yere dönüşmüştür; zira yerinden edilmiş insanlar, bombardıman, tekrarlanan yerinden edilme, seller, soğuk, su kıtlığı, kanalizasyon altyapısının kötüleşmesi ve tıbbi bakım eksikliği gibi birikerek artan tehlikelerle karşı karşıya kalmaktadır; böylece kişi, bombardımandan kurtulsa bile ardından tek tek ya da toplu olarak bu durumlardan dolayı ölümle karşı karşıya kalmaktadır.

Çadırları ölüm tuzaklarına dönüştüren nedenler:

Birincisi: Konutlara, yollara, su ve kanalizasyon şebekelerine isabet eden geniş çaplı yıkımın, barınmaya elverişli alanları daraltması ve şehirlerin ve belediyelerin yağmur sularını tahliye etme kapasitesini zayıflatması.

İkincisi: Zorla yerinden edilme operasyonları ve ailelerin alçak veya kıyı bölgelerinde ya da istikrarlı olmayan kum tepelerinin yakınlarında aşırı derecede sıkışık bir şekilde yaşaması.

Üçüncüsü: Mevcut barınma imkânlarının yetersizliği; zira sıradan bir çadır sel baskınlarından koruyamaz ve güvenli bir konuta bir alternatif olamaz.

Dördüncüsü: Ağır iş makinelerinin, buldozerlerin, su pompalarının ve sivil savunma araçlarının yetersizliğinin, müdahaleyi geciktirmesi ve enkaz altında mahsur kalanların kurtarılmasını zorlaştırması.

Beşincisi: Sağlık hizmetlerinin kötüleşmesi, kirli suların yayılması, nem ve soğuğun, özellikle çocuklar ve yaşlılar arasında hastalık riskini artırması.

BM insani yardım raporları, yağışlar nedeniyle yerinden edilmiş kişilerin barındığı alanlarda zararların arttığına ve barınma maddeleri ile gerekli malzemelerde ciddi bir eksiklik olduğuna işaret etmektedir. Ayrıca Gazze Şeridi dışında yardımların veya çadırların bulunması, bunların hızla ve güvenli bir şekilde içeri sokulmasını ve ihtiyaca göre dağıtılmasını sağlayacak bir mekanizma olmadığı sürece yeterli değildir.

Sorumluluk kime aittir? Savaşın yol açtığı geniş çaplı yıkım ve gerekli malzeme ve ekipmanların girişine getirilen kısıtlamalar göz önüne alındığında, bu insani çöküşe yol açan koşulların başlıca sorumluluğunu Yahudi varlığı taşımaktadır; nitekim uluslararası insancıl hukuk uyarınca sivillerin korunması

ve insani yardımların onlara ulaştırılmasının kolaylaştırılması temel yükümlülükler arasında yer almakta olup sivillerin zorunlu ihtiyaçları, siyasi veya askerî pazarlıkların rehinesi haline gelmesi doğru değildir.

Amerika da sahip olduğu nüfuz ve Yahudi varlığı üzerinde etkili olabilme gücü nedeniyle büyük bir sorumluluk taşımaktadır. Ayrıca sivillerin korunmasına yönelik çağrılar, yardımların ulaştırılmasını ve ihlallerin durdurulmasını sağlayacak fiili bir baskıya dönüştürülmediği sürece yeterli değildir.

Uluslararası sisteme gelince; tutumları ve açıklamaları etkili eylemlere dönüşmekten aciz kalmasının sorumluluğu ona aittir ve muktedir olan devletler, sivilleri korumak için diplomatik, hukuki ve ekonomik araçlarını kullanmalıdır.

Bu çıkmazdan kurtulmak için pratik çözümler nelerdir?

Ne kadar çözüm önerirsek önerelim Gazze halkının kaderini yöneticilerimizin de yardımıyla düşmanlarımız kontrol ettiği sürece çözümler bir meyve vermeyecektir; bu nedenle ne kadar önemli olursa olsun, felaketin sebepleri varlığını sürdürdüğü müddetçe hiçbir öneri köklü bir çözüm olmayacaktır.

Mantık, saldırıların durdurulması, insanların korunması, temel ihtiyaçlara erişimi engelleyen kısıtlamaların kaldırılması, yerinden edilmiş kişilerin güvenli ve gönüllü dönüşü ile yeniden imar için gerekli koşulların oluşturulması gerektiğini söylüyor; çünkü insani yardım acil bir zorunluluktur. Yöneticilerimiz, Gazze halkını kendi sorumluluklarının bir parçası olarak görmedikleri ve oradaki bir çocuk uğruna Yahudileri kaybetmeye hazır olmadıkları için bu anlayışı reddetmelerine rağmen bu çözüm, geçici bir çözüm olarak kabul edilmektedir; çünkü bu çözüm, işgalciyi kovmak ve ülkemizdeki kollarını ortadan kaldırmak şeklinde özetlenen krizin köklerini çözmenin bir alternatifi değildir.

Ey Allah'ın Rasulü'nün ümmeti: Düşman kumlar olmadığı gibi ceza da yağmur değildir; asıl suç, insanın kendisini koruyacak bir barınaktan yoksun bırakılması ve hayattaki en basit hakkın, güvenli bir yatak ve onu soğuktan koruyan bir çatı haline gelmesidir!

Gazze senden, yağmurun durması için dua etmeni istemiyor; aksine çocuklarının bir füze, bir çadırın çökmesi ya da onları sürükleyip götürecek bir sel korkusu olmadan uyuma hakkını istiyor. Ümmet yalnızca dua etmekle yetinirken, Filistinli Müslümanlar daha ne zamana kadar ümmetin davasının bedelini ödemeye devam edecek?!

Ümmetin, Hilafetinin yokluğu nedeniyle yaşadığı trajedinin boyutunu kavraması gerektiği gibi onsuz kurtulamayacağına dair kesin bir inanca da sahip olması gerekir. Bu nedenle ümmetin, Hilafeti yeniden tesis etmek için gecesini gündüzüne katarak çalışması gerekir; çünkü onurumuzu bize geri kazandıracak, darda kalmışımıza yardım edecek ve aç olanımızı doyuracak olan Hilafettir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقاً "**Şayet doğru yolda gitselerdi, onlara bol su verirdik.**" [Cin 16]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Menal Ümmü Ubeyde